

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 22. Bucicaltus huic admovet copias.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XIV.
A. C. 1398.

§. XXII.

*Bucicaltus ad Avenionem copias ad-
mouet.*

Benedicti responsum nuncianti Episcopo Bucicaltus, Domine! aiebat, tu repetes Aulam: non est, quod hic agas amplius: ego imperium Regis exequar. Cum ille postridie abiisset, Castrorum Præfectus mandata sua scribi curabat, ferrique per totam Arverniam, & Vivariensem tractum Cesseroem usque, ut subiectæ sibi copiæ procederent. Prætozem Vindomagensem iussit itinera cuncta per Rhodanum, terramque intercludere, nequis venire Avenionem possset: ipse Pontem S. Spiritus adiit, neminem secundo Rhodano devehî passurus. Deinde facialem misit, qui Benedicti palatium intraret, ac ipsum, Cardinales, civesque Avenionis cunctos provocaret ad pugnam. Qui territi Benedicto dicebant, nec velle se, nec posse bellum cum Rege Gallorum gerere. Reponebat: Urbs vestra munita est, ac rebus necessariis probe instructa. Ego Genua, & aliunde accersam militem; scribamque Regi Arragonum, ut suppetias mihi cognato & Pæpæ suo debitas ferat. Parva res vobis metum incutit. Ite, defendite urbem vestram! ego meum servabo palatium.

Ave

Avenio tam bene claudebatur, ut nemo ingredi sine permisso, nemo exire posset. Itaque Bucicaltus minabatur incolis, nisi aperirent portas, se injecturum ignes omnibus ipsorum vineis, domibusque ruri positis usque ad amnem Druentiam. Tum perculsi omisso Benedicto habebant consilium; ad quod accitis quibusdam Cardinalibus agebant: Nobis plus expedit parere Gallis, quam tueri partes periculosas: num vobis facere nobiscum libet? Cardinales, quos deficere cibaria coeperant, consentiebant: & ita simul omnes cum Praefecto castrorum paciscebantur. Transactum his est legibus, ut ipse suos introduceret in urbem, ac obsideret palatium; sed Cardinalibus, aut eorum domesticis, vel civibus vis nulla inferretur.

Benedictus, etsi graviter dolebat adeo se negligi, asseverabat tamen se vitam potius, quam dignitatem positurum suam. Palatio proinde suo inclusus haesit, ubi a longo tempore omnis generis cibaria cumulaverat. Martino Arragonum Regi scribens auxilium efflictim petiit. At Rex lecta epistola praesentibus dicebat: Num hic Sacerdos suas lites adjuvandi gratia suscipiendum mihi bellum cum Rege Gallorum putat? Profecto malum ad consilium descendisse dicerer. Aulici suadebant, ut se nequiquam interponeret, sed
 Regi

Saecul. XIV.
 A. C. 1398.

Sæcul. XIV. Regi Franciæ pareret neutrius Papæ stue
A. C. 1398. dium commendanti.

§. XXIII.

Benedictus obsidetur.

Cardinales deserto Benedicto Villam
Novam delati Avenionem miserant
Cardinalem Novocastrinum Præfecti mu-
nere functurum. Hic ingressus urbem
in Episcopi palatium immigravit; & con-
fecta cum Bucicalto pactione sublimis
equo per plateas ibat in vestitu rubro, sed
sine pallio, sine tunica linea strictiore, suc-
cinctus gladio, & baculum manu tenens,
universo interea populo clamante: Vi-
vat sacrum Collegium! vivat urbs Ave-
nio! Solemnem hanc equitationem ille
instituit 16 Septembris: deinde festo S.
Michaëlis die tormentum bellicum con-
tra Benedicti palatium explodi jussit:
quem ipsum feriebant parva quædam
fragmenta lapidis e tormento jacti. Con-
tinuabatur oppugnatio; totamque per
hyemem Benedictus in suo palatio man-
sit obsessus. Multi eorum, qui cum il-
lo inclusi erant, ex vulneribus, aut mor-
bis in penuria victus, ac medicaminum
occubuerunt.

*Vita to. 2.
p. 1123.*

§. XXIV.